CİHAD MEYDANLARINA NASIL GİDİLİR ?

-Yusuf El-Uyeyri-

Mütercim: Muhammed Atta

İLİM VE CİHAD

www.ilimvecihad.com

CİHAD MEYDANLARINA NASIL GİDİLİR?

Kitabında **"Bizim uğrumuzda cihad edenlere, şüphesiz yollarımızı gösteririz"**[1] buyuran âlemlerin rabbine hamd olsun. Salât ve selam, öncekilerin ve sonrakilerin önderi ve seçkin savaşçıların komutanı, emin resulü Muhammmed b. Amdullah'a, ailesine ve tüm ashabı üzerine olsun.

Kuşkusuz bu gün Müslümanların birçoğu, düşmanın Müslümanların topraklarını istila etmesi nedeniyle cihadın farzı ayn oluşunda tam bir kanaat içerisindedirler. Yine mücahidlerin ve İslam ümmetinin, -bu dini ve Müslümanların kanlarını ve ırzlarını koruyacak- erkeklere ihtiyacı olduğu konusunda da ikna olmuş durumdadırlar.

Ancak bu kanaat, Müslümanların birçoğu tarafından, savaş meydanlarına iltihak etmeleriyle meyvesini verecek bir amel olarak tercüme edilmemiştir. Bilakis içeriği "Cihad sahasına yol nerede? "Savaş meydanlarına nasıl ulaşabilir?" olan sorular ile karşılaşıldığında bu kanaat dağılmakta ve silinip gitmektedir. Bu soruya, Müslüman evlatlarının birçoğunun verecekleri ameli cevapları, ısrar edip yol arama değil de oturup araştırmayı terk etmek ve bunun Allah huzurunda bir mazeret olduğu ile kendilerini aldatmaktır.

Burada cihad yolundan, ümmetin oralara nasıl ulaştığından ve yolun ne anlama geldiğinden söz edeceğim.

Kuşkusuz bu gün cihad, Yahudi ve haçlıların rahat yerlerini sarsan bir vahşet ve ürkütücü bir unsur olarak kabul edilmektedir. Haçlıların bu tür isimlerle adlandırmaktan hoşlandıkları şekil üzere, bu gün cihad, onlar için dünyayı, medeniyetleri ve güvenliği tehdit eden bir afettir. Tüm dünyanın cihadı tasvir ettiği şekil bu iken, Müslüman, cihad sahasına tam bir kolaylık ve rahatlık ile ulaşacağını asla zannetmesin. Bilakis cihad sahasına ulaşabilmesi için, girmesi gereken bazı tehlikelerle karşılaşacaktır. Bu gün Müslümanlardan hiç kimse, düşmanının, 'Allah'ın rızası ve cennet için gel' diyerek cihad yoluna güller ve reyhanlar sereceklerini zannetmesin. Düşmanı hakkında böyle bir zan besleyen kimse gaflettedir ve ne düşmanının yapısını nede düşmanının hakikatini anlamamıştır. Bununla ilgili olarak Allah subhanehu ve Teâlâ şöyle buyuruyor: **"Eğer güç yetirseler sizi dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaktan geri kalmazlar."**[2] Onlar gece gündüz iman edenleri dinlerinden ve cihaddan geri döndürmek için çalışmaktadırlar.

Bunlar, asla cihada şevki olan kimselerin himmetlerini ağırlaştırmak için değildir. Fakat müslümanın cihad yoluna çıkmadan evvel zihnine koyması gereken şeklin yakınlaştırılmasıdır. Kendi kendisine cihada gitmekten söz eden herkes bilmelidir ki, yalnızca kendi nefsinle konuşman, Allah katında senin için bir özür olabilmeye yeterli değildir. Evet, kendi kendine konuşman senden nifakı kaldırır. Fakat cihadın terki için mazeret, kendi kendine konuşmanın ötesine de ihtiyaç duymaktadır. Yine ümmetin gençleri bilmelidirler ki, onlardan önceki samimi kimseler, çalışıp tüm enerjilerini ortaya koyarak cihad sahasına girmişlerdir. Ama neyden sonra? Yorulduktan, korktuktan, kovulduktan sonra… Allah'a sadakat gösterdiler ve ulaştılar.

Bu nedenle Allah subhanehu ve Teâlâ cihad yolunu, başlı başına bir cihad olarak saymıştır. Ve bunun içinde buna en büyük ecri ve sevabı vererek; cihada çıkanı mücahid, eğer ölürse şehid

[1] Ankebut: 69
[2] Bakara: 217

saymıştır. Tüm bu fazilet ve sevaplar, ümmetin erkeklerini cihada yönlendirmek için gelmiştir. Mücahid cihadından neyi ister? Kuşkusuz cihadından iki güzellikten birisini ister; ya zafer yada şehadet. Bunlardan birisine nail olduğunda galip gelmiştir. Bu nedenle Allah subhahenhu ve Teâlâ ve resulü, cihada çıkan kimsenin iki güzellikten birisine nail olacağını beyan etmişlerdir.

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: "**Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resulü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir."**[3] Allahu Teâlâ bu ayette, cihada çıkan kimsenin sığınabileceği birçok yerler ve rızkında bolluk bulacağını, eğer ölüm gelirse de ecrinin -ebedi cennetin aşağısı olmayan bir mükâfat ile mükâfatlandıracak- el-Kerim olana ait olduğunu beyan etmektedir. Yine Allahu Teâlâ şöyle buyurmaktadır: "**Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak Allah, onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır."**[4] Allahu Teala bu ayette, cihada çıkanın ya öleceğini yada öldürüleceğini ve her iki durumda da Allah'ın ona güzel bir rızık vaat ettiğini beyan etmektedir.

Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: "**Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde barındıracağız; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı."**[5] Yine Allahu Teâlâ, mücahidi rızıklandıracağını ve yalnızca ecir olmayan güzel bir rızık ile rızıklandıracağını açıklamaktadır. Çünkü büyük olan, ahiret ecridir. Hatta Allahu teala'nın bildiği bir hikmetten ötürü dünya hayatındaki güzel rızık gitse bile…

Sünnette ise, Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bu durumu en açık ibare ve en güzel beyan ile sunarak, nefisleri cihada çıkmaya şevklendirmek için kula, karşılaşacağı sıkıntı ihtimallerinin şekillerini yakınlaştırmaktadır. Ebu Davud ve diğerlerinin Ebu Malik el-Eşr'ari'den (radiyallahu anh) rivayet ettikleri bir hadiste şöyle demektedir: "Resulullah'ın şöyle dediğini işittim: "Kim Allah yolunda (yurdundan) ayrılır ve ölür veya öldürülürse şehiddir. Atı veya devesi onu düşürürse, bir hayvan sokarsa veya yatağında ölürse yada Allah'ın dilediği herhangi bir ölüm şekli ile eceli gelirse şehiddir ve ona cennet vardır." İbn Muflih el-Furu adlı kitabında şöyle der: "Bu hadisin senedinde, hakkında ihtilaf olunan Bakiyye vardır. Ancak bu hadis inşaalah hasen hadistir." İbn Ebi Asım şöyle der: "İsnadı hasen li ğayrihidir." Hâkim ise Müslim'in şartı üzere olduğunu söyler. İsnatta Bakiyye ve Abdurrahman b. Sevban bulunmaktadır, bu ikisi ise zayıftırlar. Ancak Beyhaki'nin Sünen'inde getirmiş olduğu hadisle desteklenmektedir.

Ebi Malik el-Eşari'den (radiyallahu anh) gelen bir hadiste şöyle demektedir: "Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle dediğini işittim: "Allah azze ve celle, Onun rızasını umarak, vadini tasdik ederek ve gönderdiklerine iman ile Allah yolunda çıkan kimseye kefil olmuştur; ya Allah onu dilediği bir ölüm şekli ile öldürecek ve cennetine koyacaktır yada -gözden kaybolması uzun sürse bile- Allah'ın güvencesi altında seyahat edecektir. Sonra elde ettiği ecir ve ganimet ile birlikte salim bir şekilde ailesine geri döndürecektir. Kim Allah yolunda (yurdundan) ayrılır ve ölür veya öldürülürse şehiddir. Atı veya devesi onu düşürürse, bir hayvan sokarsa veya yatağında ölürse yada Allah'ın dilediği herhangi bir ölüm şekli ile eceli gelirse şehiddir ve ona cennet vardır."

[3] Nisa: 100
[4] Hac: 58
[5] Nahl: 41

Yine imam Ahmed'in rivayet ettiği hadiste bunu destekler. Abdullah b. Atik'ten rivayet olunduğuna göre şöyle der: "Resulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle dediğini işittim: "Kim Allah azze ve celle yolunda mücahid olarak evinden çıkarsa' sonra başparmağını, işaret parmağını ve orta parmağını birleştirerek sözüne şöyle devam etti: 'Mücahidler nerede? Bundan sonra ölürse onun ecri Allahu teala'ya aittir. Veya bir hayvan sokar ve ölürse ecri Allahu teala'ya aittir. Veya kendi eceli ile ölürse ecri Allah azze ve celle'ye aittir.' Bu hadiste de Muhammed b. İshak bulunmaktadır. Ancak geçen ayetler hadisleri desteklemekte ve herhangi bir zıtlık teşkil etmemektedir. Buhari'de (rahimehullah) bunu böyle anlamış ve Sahihinde bunun için bir bab açmıştır. Şöyle der: "Allah yolunda iken düşüp ölen kimsenin onlardan olacağına ve Allahu teala'nın "**Allah'a ve Resulü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür."** buyruğu ile ilgili bab." "Düşmüştür" yani gerekli olmuştur.

İbn Hacer şöyle der: (Onlardan olacağı) yani mücahidlerden olacağıdır. (Sonra kendisine ölüm gelen) öldürülme veya hayvanından düşme ve diğerlerinden daha geneldir. Böylece ayet yorum ile uyum içerisindedir. Taberi'nin, Said b. Cübeyr, Suddi ve diğerleri yoluyla rivayet ettiğine göre ayet, Mekke'de ikamet eden Müslüman bir adam hakkında nazil olmuştur. Allahu teala'nın **"Allah'ın arzı geniş değimliydi, oralara hicret etselerdi?"** ayetini duyunca, hasta olduğu halde ailesine: 'Beni Medine tarafına çıkartın' der. Onu dediği yere çıkarırlar ve yolda ölür. Bunun üzerine bu ayet nazil olur. Sahih olan görüşe göre bu kişinin adı Damre'dir. Bunu Sahabe kitabında açıklamıştım. (Düşmüştür yani gerekli olmuştur) yani sevabı Allah üzerine gerekli olmuştur." İbn Hacer'in sözleri burada son bulur.

Cihada giden yolun sevabı budur. Öyleyse cihadın kendisinin sevabı nasıl olur! Allahu teala'nın, cihada giden yolun sevabını bu derece güvende kılmasının nedeni, cihada giden yolun iki nedenden ötürü meşakkatli olduğunu bilmesindendir. Birincisi: Ailesinden ve mallarından ayrılmasından sonra ve kendisini meşakkatlere alıştırmadan önce mücahidin karşılaşacağı ilk zorluktur. İkincisi ise: Düşmanın Müslümanların cihad yolunu kesmesi, tedbirlerini ve silahlarını almalarından sonra mücahidleri öldürmesinden daha kolay olmasıdır.

Himmetleri bilemek ve nefisleri doldurmak için Allahu Teâlâ cihad yoluna bu büyük ecri vermiş ve yine şüphe sızmayacak bir şekilde mücahidin ecrini garanti altına almıştır. Buhari ve Müslim'de Ebu Hureyre'den rivayet olunan bir hadiste Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır: "Allah, kendi yolunda çıkan kimseye kefil olmuştur; "Onu ancak benim yolumda cihad, bana imanı ve resullerimi tasdiki çıkarmıştır. Onu cennete sokacağıma yada çıkmış olduğu meskenine, elde etmiş olduğu ecir veya ganimetle geri döndüreceğime ben kefilim…" Allah subhanehu ve Teâlâ tarafından, kendi yolunda çıkan kimseye bu şekilde tekitli bir ifade ile kefil olunması, açık bir şekilde cihada çıkmanın nefislere meşakkatli olduğuna ve tehlikelerle kuşatıldığına delalet etmektedir. Bu nedenle Allahu teala, bu büyük ecir ile bu zorlukları kolaylaştırmış ve hafifletmiştir.

Bunun üzerine ey Allah'ın kulu, eğer gerçekten kendi nefsine cihaddan bahsedenlerden isen, bundan yalnızca bahsetmekle kalmamalısın. Bu, çıkmaya veya başarı ihtimali olan bir yeltenişe gücün yettiği sürece cihada çıkmanı terk etmende Allah katında bir özür olmayacaktır. Yol ara ve cihad yolunda yürü. Cihada ulaşanlar harikulade kimseler değillerdi. Yalnızca yol aradılar ve Allah'ta onlara kolaylaştırdı. Gözleri ve kulakları onlardan alıkoyup cihad sahalarına geçmelerine vesileler oluşturdu.

Cihada giden yollar ne kadarda çoktur. İşte Afganistan, etrafındaki ülkeler, Pakistan, İran, Özbekistan, Tacikistan, Türkmenistan ve Çin'dir. Yine Çeçenistan'ın etrafındaki sınırları, Gürcistan,

Dağıstan, İnguşya ve Rusya oluşturmaktadır. Filistin'in etrafında Mısır, Ürdün, Lübnan ve Suriye bulunmaktadır. Keşmir'in etrafında Pakistan ve Hindistan bulunmaktadır. Endonozya'nın dört bir tarafını denizler kuşatmaktadır. Eritre'nin etrafında Sudan, Etiyopya ve kızıl deniz bulunmaktadır. Filipinlere ve diğer cihad sahalarına bak. Her birine birçok yollar bulunmaktadır ve cihada istekli bir kişinin tüm bu yollar arasında hiçbir yol bulamaması imkânsızdır. Düşünceni zorla, Allahu teala'nın izni ile ulaşacaksın.

Ayrıca bizim ümmetimiz, sayısı milyara varan bir ümmettir. Eğer Müslümanların bir milyonu cihad sahasına geçmeye yeltense, bunlar arasında en az yüz bin mücahid ulaşacaktır. Bunlarla da Allahu teala'nın izniyle cihad sahalarındaki ihtiyaç karşılanır.

Fakat ümmetin tümü cihaddan yüz çevirip yolun kapalı olmasını bahane etmiştir. Allah subhanehu ve Teâlâ özürlerimizi kesmiş ve yolda iken ölenin veya öldürülenin ecrini şehitlik olarak belirlemiştir. Ancak bizler, bunu ertelemek ve geride kalmak için başka özürler aramaya devam etmekteyiz. Allah'tan bizleri hakkında şöyle buyurduğu kimselerden kılmamasını diliyoruz: **"Eğer onlar çıkmak isteselerdi elbet bunun için bir hazırlık yaparlardı. Fakat Allah onların (mücahidlerle birlikte savaşa) çıkmalarını çirkin gördü de kendilerini alıkoydu ve (onlara) 'Oturanlarla beraber oturun' denildi."**[6] Yine Ondan, bizleri haklarında şöyle buyurduğu kimselerden kılmamasını diliyoruz: **"Eğer yakın bir menfaat, orta yollu bir yolculuk olsaydı, elbette arkandan gelirlerdi. Fakat bu kadar uzun bir mesafeyi kat etmek onlara ağır geldi. "Gücümüz yetseydi her halde bizde sizinle beraber cihada çıkardık" diye Allah'a yemin edeceklerdir. Kendilerini helake sürüklüyorlar. Onların muhakkak yalancı olduklarını Allah biliyor."**[7]

Fakat ey Allah yolundaki kardeşim, Allah'a güven. Eğer cihada giden yolda Allah'a karşı sadık olursan kuşkusuz Allah'ta seni tasdik edecektir. Ayrıca seni ulaştıracağına da kefil olmuştur. O şöyle buyuruyor: **"Bizim uğrumuzda cihad edenlere, şüphesiz yollarımızı gösteririz"**

Salât ve selam, Allah'ın resulüne, ailesine ve tüm ashabı üzerine olsun.

Şeyh Yusuf El-Uyeyri rahimehullah

Mütercim: Muhammed Atta

[6] Tevbe: 46
[7] Tevbe: 42

İLİM VE CİHAD

www.ilimvecihad.com